

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Karla Šimky a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci žalobce: **L. Z.**, zastoupený Mgr. Petrem Poláchem, advokátem se sídlem Bezručova 52, Blansko, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Brně**, se sídlem nám. Svobody 98/4, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 5. 10. 2011, č. j. 31 Ca 184/2009 - 127, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se** odkladný účinek **p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem ze dne 5. 10. 2011, č. j. 31 Ca 184/2009 – 127, zamítl Krajský soud v Brně žalobu žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně (dále jen „finanční ředitelství“) ze dne 23. 10. 2009, č. j. 14539/09-1102-705050. Tímto rozhodnutím byl změněn dodatečný platební výměr Finančního úřadu ve Slavkově u Brna (dále jen „správce daně“) ze dne 3. 10. 2008, č. j. 29935/08/343970/0158 tak, že stěžovateli byla za zdaňovací období roku 2006 dodatečně vyměřena daň z příjmů fyzických osob ve výši 243 804 Kč (dále jen „daň“).

Proti tomuto rozsudku podal stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížnost, v níž navrhl, aby jí byl přiznán odkladný účinek. Návrh odůvodnil tím, že výkon napadeného rozhodnutí by pro něho znamenal nenahraditelnou újmu. Stěžovatel uvádí, že nedisponuje majetkem či příjmy, z kterých by mohl vyměřenou daň zaplatit. Dle svých tvrzení nemá žádný movitý nebo nemovitý majetek vyšší hodnoty, který by mohl zpeněžit a z jehož výtěžku by mohl daň uhradit. Jediným jeho příjmem je mzda ve výši cca 15 000 Kč čistého měsíčně. Žije ve společné domácnosti s manželkou, s níž má dvě nezletilé děti (byť stěžovatel uvádí, že žije s přítelkyní, soudu je známo z úřední činnosti, konkrétně z kasační stížnosti stěžovatele ve věci sp. zn. 9 Afs 1/2012 a návrhu na přiznání odkladného účinku této kasační stížnosti, že stěžovatel v mezidobí uzavřel se svou přítelkyní manželství). Za byt, který užívá na základě podnájemní smlouvy, platí 5 000 Kč měsíčně, vedle této částky platí ještě úhrady služeb spojených s užíváním bytu. Jeho manželka je nezaměstnaná a je vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání a v současné době nepobírá žádný příjem, podpora v nezaměstnanosti jí byla vyplacena naposledy v únoru 2011. Stěžovatel dále uvedl, že nemá větší úspory a zůstatek jeho běžného účtu se blíží nule. Poukázal též na smlouvu o spotřebitelském úvěru, kterou uzavřel s Českou spořitelnou, a. s., a na jejímž základě mu byla poskytnuta půjčka ve výši 50 000 Kč, kterou je povinen splácet v pravidelných měsíčních

splátkách ve výši 1 010 Kč s poslední splátkou ke dni 18. 6. 2012. K prokázání svých tvrzení stěžovatel nabídl v návrhu blíže specifikované důkazy.

Nejvyšší správní soud při posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku vyšel z následujících úvah.

Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užijí přiměřeně.

Dle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Od stěžovatele, který žádá o přiznání odkladného účinku, se především očekává dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí (jehož systace by bylo přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti dosaženo) vznikne nepoměrně větší újma, než jiným osobám, a vysvětlení, v čem spočívá tato újma a její rozsah. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem městského soudu obává, by pro něho byl zásadním zásahem. Nejvyšší správní soud přitom není oprávněn ani povinen v daném ohledu nahrazovat činnost stěžovatele a vznik újmy na straně stěžovatele jakkoli dovozovat či dohledávat např. ze soudního nebo správního spisu.

Kromě toho stěžovatele tíží též důkazní břemeno ke svým tvrzením. Unesení tohoto důkazního břemena po stěžovateli vyžaduje, aby tvrzení, kterými odůvodňuje návrh na přiznání odkladného účinku, také řádně doložil.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatel tvrdí dostatečně konkrétním a individualizovaným způsobem, že výkon platebního výměru pro něj znamenal újmu, a to vzhledem k jeho majetkové situaci, ve které by pro něj hrazení vyměřené daně představovalo velkou finanční zátěž, jež by musela jít na vrub základních potřeb jeho rodiny s malými dětmi. Stěžovatel tato svá tvrzení také dostatečným způsobem doložil, výši jeho mzdy a stav účtu bylo možno ověřit z výpisu z bankovního účtu, výši úplaty za užívání podnajatého bytu z podnajímní smlouvy, výši měsíčních splátek ze smlouvy o úvěru z této smlouvy. Skutečnost, že manželka stěžovatele je nezaměstnaná, bylo možno ověřit z potvrzení úřadu práce o vedení manželky v evidenci uchazečů o zaměstnání. Stěžovatel též doložil rodné listy svých synů. Nejvyšší správní soud má tak tvrzení stěžovatele o finanční situaci jeho samého a jeho rodiny za prokázané. Příjem stěžovatelovy čtyřčlenné rodiny činí zhruba 15 000 Kč měsíčně, po zaplacení nájemného a měsíční splátky úvěru zbývá 9 000 Kč, z nichž je třeba hradit základní potřeby rodiny včetně energií a vody. Je přitom zřejmé, že případné hrazení vyměřené daně ve výši 243 804 Kč by pro stěžovatele znamenalo finanční zátěž, která by musela jít citelně na vrub základních potřeb jeho rodiny s malými dětmi.

Nejvyšší správní soud posoudil návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti i z hlediska zbývajících podmínek stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Neshledal přitom, že by odkladným účinkem kasační stížnosti mohla vzniknout újma třetím osobám poměřitelná s újmou stěžovatele či by byl ohrožen důležitý veřejný zájem. Jedinou osobou, které se přiznáním odkladného účinku dotkne, bude stát, neboť tomu bude přiznáním odkladného účinku po dobu jeho trvání odepřeno právo inkasovat od stěžovatele vyměřenou daň. Uvedená částka daně však

nepředstavuje v souhrnu celkových příjmů státu zásadní položku, takže nehrozí významnější výpadek těchto příjmů, který by mohl narušit plnění funkcí státu.

S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud rozhodl o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tak, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. února 2012

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu